

ΜΟΝΤΕΡΝΟΙ ΚΑΙΡΟΙ

Ένα παλιό σπίτι στο κέντρο της Αθήνας με αρχιτεκτονική μεσοπολεμικού μοντερνισμού και art deco αναφορές. Δύο νέοι εικαστικοί καλλιτέχνες και δίδυμα αδέρφια – ο ένας το «ζει» και οι δύο έχουν εδώ τα ατελιέ τους. Οι Γιώργος και Κώστας Βαβυλουσάκης μάς ανοίγουν το σπίτι τους και μιλούν για όλα. Την τέχνη, το ντιζάιν, τη mix&match αισθητική τους, το υποβαθμισμένο κέντρο της πόλης, τα προβλήματα αλλά και τις χαρές της συμβίωσης... Ευτυχώς, το σπίτι είναι μεγάλο!

Επιμέλεια: **ΝΕΝΕΛΑ ΓΕΩΡΓΕΛΕ**
Φωτό: **ΤΑΚΗΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ**

Το ατού ενός παλιού σπιτιού: όπλα κέρου, φωλιτόβανο θυμάνα, ζυγόνα πατάτσας, γύφια διακοσμητικά και μια υπέροχη συρμένη πόρτα με κρύσταλλο που κυριεύει στα έσο τους κύρους υποδοχής

WHO IS WHO

Ο Γιώργος Βαβαλοπούλης είναι εικαστικός καλλιτέχνης. Σπούδασε στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας. Παρακολούθησε προγράμματα σπουδών στο Central Saint Martins College of Art του Λονδίνου, στο τμήμα Magazine Production and Design. Από το 1990 δραστηριοποιείται στο χώρο του δημογραφικού σχεδιασμού. Εργάστηκε σε εταιρείες όπως η διακοσμητική Λύρα και η Ethnodata έως το 2000 και αργότερα ως καλλιτεχνικός διευθυντής σε περιοδικά και ειδικές εκδόσεις. Από το 2002 έχει το δικό του γραφείο. Έχει βοηθήσει με γραφείο ΕΒΓΕ γραφιστικής για το σχεδιασμό εξωφύλλου σε δίσκους. Η καριερική πορεία του περιλαμβάνει εκδόσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό και συμμετοχές σε διεθνή φεστιβάλ στη Βαρκελώνη και το Παρίσι. Από το 2004 συνεργάζεται με το Α' Εργαστήριο της Α.Σ.Κ.Τ. ως υπεύθυνος του τμήματος Ψηφιακής Επεξεργασίας. Από το 2005 ασχολείται με το Interior Design σχεδιάζοντας επαγγελματικούς χώρους και κατοικίες. Στα πρόσφατα έργα που σχεδίασε είναι και το νέο πολυκατοστάριο Μετροπόλις στην οδό Πανεπιστημίου & Μενάνου. Αυτή την εποχή ανακαινίζει ένα μέρος στο Κολωνάκι και στορίζει τη νέα του προσωπική δουλειά, που φιλοδοξεί να παρουσιάσει μέσα στο επόμενο έτος. georgevis@yahoo.com

Ο Κωνσταντίνος Βαβαλοπούλης είναι εικαστικός καλλιτέχνης με σπουδές στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας το 1995 και στο Central St. Martins College του Λονδίνου στον τομέα Magazine Production and Design το 2001, με σημαντική παρουσία σε εκθέσεις και συμμετοχές σε διεθνή φεστιβάλ στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Έργα του υπάρχουν σε ιδιωτικές συλλογές και μουσεία. Από το 1990 δραστηριοποιείται και στο χώρο του δημογραφικού σχεδιασμού, με συνεργασίες όπως με την Ethnodata στο σχεδιασμό video παραγωγών και 3D modeling, τη διακοσμητική Λύρα 1995-2001 και τις εκδόσεις Λυμύτρα 2002-2005 ως καλλιτεχνικός διευθυντής στο σχεδιασμό διακοσμητικών παραγωγών, εντύπων και ειδικών εκδόσεων. Το 2002 βραβεύτηκε με το πρώτο βραβείο ΕΒΓΕ γραφιστικής για το σχεδιασμό εξωφύλλου σε δίσκους. Από το 2002 έχει δικό του γραφείο και συνεργάζεται με μουσεία, θέατρο, ιδρύματα, φεστιβάλ, εκδοτικούς οίκους, διαφημιστικές και επαγγελματικούς χώρους. Από τον Οκτώβριο συμμετέχει στην έκθεση "Naked Truth" στο Μουσείο Φυσικής και ολοκληρώνει τη νέα του δουλειά που θα παρουσιάσει το 2011. konnavil@yahoo.gr

Πείτε μας με δυο λόγια το ιστορικό του σπιτιού. Είναι παλιό, καινούργιο, σε ποια περιοχή και γιατί την επιλέξατε; Το σπίτι είναι παλιό διαμέρισμα, 205 τ.μ., σε πολυκατοικία αρχιτεκτονικής μεσοπολεμικού μοντερνισμού του '30, με art deco αναφορές. Βρίσκεται σε μία από τις πρώτες αριστοκρατικές συνοικίες της Αθήνας, στα σύνορα με την Κυψέλη. Το αποκτήσαμε το 2002, ψάχνοντας βασικά για επαγγελματικό χώρο. Τα κριτήρια ήταν να είναι κοντά στο κέντρο και με μεγάλους χώρους. Το σπίτι βρισκόταν καμιά δεκαετία κλειστό, σε όχι και τόσο ελκυστική κατάσταση. Μαυρισμένοι τοίχοι, κατεστραμμένα πλακάκια εβραϊκού τύπου στα πατώματα της κουζίνας και του διαδρόμου, που δυστυχώς δεν καταφέραμε να σώσουμε, χωρίς θέρμανση, με διαλυμένα ηλεκτρικά και υδραυλικά, αλλά... δεν έκρυβε το μεγαλείο του, ψηλοτάβανο, με δρύινα πατώματα, γύψινα δάκρυα, κολόνες, ζωγράφιση ζωγραφισμένων τοίχους σε ύψος ταπετσαρίας, ξύλινα κουφώματα, μεσοτοιχίες 40 εκ., και μια μεγάλη διώφυλλη είσοδος με ένα πολύ όμορφο σασανέρ εποχής.

Κάνετε ουσιαστικές παρεμβάσεις στο χώρο; Ποιες είναι αυτές; Σε ένα τέτοιο σπίτι σέβασαί το παρελθόν και την ιστορία του, άλλωστε αυτός είναι και ο λόγος που το επιλέγεις. Κρατήσαμε όσα στοιχεία μπορούσαν να διατηρηθούν, συγκεκριμένα ένας τοίχος στο διάδρομο ήταν σχεδόν ανέπαφος, ζωγραφισμένος με μοτίβο ξύλινης επένδυσης, όπως επίσης και τη διπλή συρόμενη πόρτα με τα κρυστάλλινα τζάμια που χωρίζει τα δύο σαλόνια. Ανακαινίσαμε με σύγχρονα υλικά την κουζίνα και τα μπάνια. Η ηλεκτρολογική εγκατάσταση έγινε από την αρχή, αλλάξαμε τα υδραυλικά, κρατήσαμε τα μοντεμένα σώματα, προσθέσαμε καυστήρα και συνδεθήκαμε με φυσικό αέριο.

Ποια είναι τα προτερήματα ή και τα μειονεκτήματα του σπιτιού; Βασικό του προτερήματα είναι η διαρύθμιση, μεγάλοι χώροι χωρισμένοι σε δύο ζώνες, που δημιουργούν ένα Π με κεντρικό δωμάτιο την κουζίνα. Επίσης η αίσθηση μεγαλοπρέπειας που αποπνέει, ψηλοτάβανο με art deco διακοσμητικά στοιχεία. Στα μειονεκτήματα είναι ολίγοιρα η περιοχή, που τα τελευταία χρόνια έχει υποβαθμιστεί δραματικά, καθώς και τα μικρά μπαλκόνια, ως →

Δύο σάβρα με πορεία πάνω στη ίδια ανεκτίμητο. Η τέχνη είναι ποικίλη μέσα στο σπίτι, υποβαθμίζονται κυρίως στο υπαίθριο τους.

παλαιό διαμέρισμα, τα οποία βρίσκονται πάνω σε πολυσύχναστο δρόμο. Ένα σκηνικό που απτέχει πολύ από το ιδανικό.

Είναι εύκολο να συμβιώνουν δύο καλλιτέχνες, έστω κι αν είναι δίδυμα αδέρφια; Γενικότερα η συμβίωση δεν είναι κάτι εύκολο, ακόμα και από αδέρφια που έχουν μάθει να ζουν μαζί. Στην περίπτωση μας, λειτουργεί θετικά το γεγονός ότι μοιραζόμαστε κοινά ενδιαφέροντα και απασχολούμαστε στο ίδιο αντικείμενο, είναι πλεονέκτημα ότι και οι δύο έχουμε την άμεση γνώμη ή τη βοήθεια του άλλου. Όχι ότι δεν λείπουν και οι εντάσεις... Άλλωστε, ευτυχώς, το σπίτι είναι μεγάλο, με πολλά δωμάτια, που εξορκής μοιράσαμε, κάποιοι χώροι είναι κοινοί και κάποιοι προσωπικοί.

Είναι ωραίο να συνδυάζεις σπίτι και δουλειά στον ίδιο χώρο ή υπάρχουν και δύσκολες ώρες; Γιώργος Υπάρχει μια παγίδα στο συνδυασμό αυτό, είναι πολύ

Επάνω, το μπάνιο και η κουζίνα, που ανακαινίστηκαν με σύγχρονα υλικά. Το σπίτι είναι αρκετά μεγάλο και οι χώροι του μοιράστηκαν σε κοινούς και προσωπικούς. Κάτω, η κρεβατοκάμαρα του Γιώργου.

εύκολο να μην αξιοποιείς τίποτα από τα δύο. Παρόλα αυτά ο τρόπος που λειτουργώ με διευκολύνει στο να ορίζω το χρόνο μου και να νιώθω ότι έχω κάτι από τα δύο αυτά παράλληλα. Μπορώ και δουλεύω κάποιες

ώρες που έχω τη διάθεση και για άλλους δεν θα ήταν ιδανικές, π.χ. πολύ αργά το βράδυ. Σίγουρα πάντως μ' αρέσει περισσότερο από τα να είχα συγκεκριμένο ωράριο σε έναν ξεχωριστό χώρο, χάνοντας χρόνο στις διαδρομές. **Κώστας** Για μένα απλά δεν συνδυάζεται, με αποσπά, άλλωστε έχω οικογένεια και παιδί, θέλω στο χώρο εργασίας να είμαι απόλυτα προσηλωμένος σε αυτό που κάνω, δομώντας το χρόνο μου όπως επιθυμώ, απερίσπαστα.

Υπάρχουν πολλά παλιά αντικείμενα στο σπίτι. Το vintage είναι το στίλ που προτιμάτε ή απλά είστε οπαδοί του "reused"; **Κώστας** Ο συγκεκριμένος χώρος είναι μάλλον mix and match αισθητικής με modern-classic αναφορές και DIY πειραματισμούς. Θα έλεγα ότι υιοθετούμε μια σύγχρονη φιλοσοφία, δίνοντας περισσότερο βάση στο σχεδιασμό και το έντοκτο παρά στην προέλευση-φίρμα, αυτά πιστεύω ασκούν γοητεία και δίνουν ταυτότητα στο χώρο. **Γιώργος** Το δικό μου σπίτι είναι κάπου ανάμεσα στη γεωμετρία του Bauhaus και το σκανδιναβικό design. Υπάρχουν έπιπλα στο σπίτι που τα έχουμε σχεδιάσει εμείς, όπως οι βιβλιοθήκες, τα γραφεία, τα φωτιστικά. Κάποια έχουν αισθητικές αναφορές σε προηγούμενες δεκαετίες, αλλά για μένα προσωπικά όλα έχουν μια διαχρονικότητα που είναι πέρα από τον τρόπο που αντιλαμβανόμαστε το παλαιό και το νέο, με την έννοια της φθοράς. Δεν υπάρχει κάτι που πεθαίνει, η αισθητική κάνει περάσματα και μεταλλάσσεται. Δεν μπορείς να ξεχάσεις τι έχεις δει όταν σχεδιάζεις κάτι καινούργιο, τουλάχιστον όσον αφορά τον αιώνα μας.

Είστε και οι δύο καλλιτέχνες. Την τέχνη μέσα στο σπίτι πού μπορούμε να την ανικνεύσουμε; Δεν έχουμε πολλά έργα στους τοίχους, ό,τι και αν σημαίνει αυτό. Η τέχνη, αν δεν είναι άμεσα αντιληπτή, υπάρχει σε πολλές λεπτομέρειες σε όλο το σπίτι. Κυριολεκτικά, θέλουμε να πιστεύουμε ότι υπάρχει στους χώρους που διατηρούμε τα προσωπικά μας εργαστήρια.

Πείτε μας (ο καθένας) ποιο είναι το αγαπημένο του σημείο στο σπίτι; **Κώστας** Σίγουρα ο χώρος →

ΥΙΟΘΕΤΟΥΜΕ ΜΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ, ΔΙΝΟΝΤΑΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΒΑΣΗ ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΝΣΤΙΚΤΟ ΠΑΡΑ ΣΤΗΝ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ-ΦΙΡΜΑ. ΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΠΟΥ ΑΣΚΟΥΝ ΓΟΗΤΕΙΑ ΚΑΙ ΔΙΝΟΥΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΣΤΟ ΧΩΡΟ.

του εργαστηρίου, απόλυτη απομόνωση, δημιουργία, περιουλογή ακούγοντας μουσικές ή διαβάζοντας, παίζοντας ή κάνοντας πειραματισμούς.

Γιώργος Το δικό μου είναι το γραφείο, εκεί περνάω αρκετές από τις ώρες μου. Γύρω από αυτό υπάρχει ένα σκηνικό που με εξυπηρετεί και παράλληλα μου αρέσει.

...Και σε περίπτωση σεισμού ποιο είναι το αντικείμενο που θα σώζατε; Γιώργος ...έχω μία πολύ στενή σχέση με τα δικά μου πράγματα, παρόλα αυτά δεν νομίζω ότι θα ξεχώριζα κάτι, ίσως για πρακτικούς λόγους να επέλεγα το σκληρό δίσκο με όλη τη δουλειά μου, όσο ξενέρωτο και αν ακούγεται... Τα περισσότερα αντικείμενα μπορούν να αντικατασταθούν. **Κώστας** Τις ζωγραφιές της Λένιας, της κόρης μου.

Τι απεχθάνεστε σε ένα σπίτι; Γιώργος Να είναι ωραίο και να μην είναι δικό μου... (γέλια). Πέρα από πλάκα, θα έλεγα μάλλον την κακή διαχείριση των χώρων, τις διακοσμητικές συνθέσεις με λουλούδια και κορδέλες και τα καλύμματα στα έπιπλα. **Κώστας** Την βρομιά... όχι, μάλλον την απόλυτη τάξη, την κακόγουστη επιλογή έργων τέχνης τύπου καρνιζάδικο και τη μη συνοχή χώρου και ιδιοκτήτη.

Μαζεύετε κάτι, με την έννοια της συλλογής; Στο ταξίδι σας φέρνετε κάτι για το σπίτι; Γιώργος Όχι ιδιαίτερα. Από ταξίδια θα φέρω μικρά αντικείμενα που κατά τη γνώμη μου ξεχωρίζουν για την αισθητική ή τη χρησιμότητά τους. Τέτοιου τύπου αντικείμενα έχω φέρει αρκετά. **Κώστας** Εμμονή σε συλλογές δεν έχω, μόνο κάποια κομμάτια τέχνης και

Μέσα στην κουζίνα (επάνω) φτιάχνετε μια γλυτή με λίγα έπιπλα και πολλά προσωπικά αντικείμενα. Κάτω, ένα ρούφο πουλί ζητά το... ταίρι του. Δίπλα, μία άσπρη του ενός σαλόνιού - το φωτιστικό είναι το φετίχ τους.

αγαπημένα βιβλία, λευκώματα, φωτογραφίες, περιοδικά, που λειτουργούν και ως ερεθίσματα πάνω στη δουλειά μου. Από ταξίδια, συνήθως, βιβλία τέχνης και αντικείμενα με εναλλακτικό, θα έλεγα, σχεδιασμό.

Τι γυρεύει ένα κατόμορρο πουλί πάνω σ' ένα κάτοσπρο κλαρί; Κώστας Το ταίρι του... **Γιώργος** Η συγκεκριμένη σύνθεση δεν κρύβει κάτι το εννοιολογικό, είναι απλά ένα διακοσμητικό στοιχείο. Θα μπορούσε βεβαίως να σήμαινε και κάτι που θα το έκανε πιο σημαντικό, γιατί εμπεριέχει στοιχεία για πολιτισμικές, κοινωνικές και οικολογικές αναλύσεις... αλλά δεν ισχύει τίποτα από αυτά.

Αν το σπίτι σας ήταν ταινία ποια θα ήταν; Και αν ήταν τραγούδι; Γιώργος Να και μια δύσκολη ερώτηση... Αν ήταν ταινία θα ήθελα να την είχα γυρίσει εγώ, να την είχαν δει λιγότεροι από 100 άνθρωποι, να ήταν σημαντική για την εξέλιξη του κινηματογράφου και να μην την είχαν καταλάβει ούτε οι μισοί, κάτι σαν τις ταινίες του Greenaway... Το 100 είναι μάλλον υπερβολικό... Τραγούδι σίγουρα ένα του Bowie, που είναι και η μεγάλη μου αδυναμία, ίσως το "Starman"... Έχω και ένα δικό μου έργο με αυτό τον τίτλο, από μία φωτογραφική εγκατάσταση, σε έναν τοίχο στο γραφείο μου. **Κώστας** Κάποια ταινία του Lynch, "Mulholland Drive", σουρεαλιστικό σενάριο σε μη γραμμική ροή, καμία σχέση αλλά αγαπημένη ταινία... Silence, ίσως και μια ταινία της εποχής του σπιτιού όπως το "Modern Times" του Charlie Chaplin. Τραγούδι, "There is a house built out of stone, wooden floors, walls and window sills...", το "Build a Home" των The Cinematic Orchestra. ●

